

rok nebyl vyvozován z předčasného propuštění, nýbrž ze služební smlouvy, o níž tvrdil žalobce, že trvá dále, avšak na tom nesejde, protože ani nárok ze smlouvy není po právu odůvodněn.

Čís. 14151.

Ve sporu československého státu proti rukojmímu za vývozní poplatek podle § 3 zák. čís. 418/20 Sb. z. a n. nemůže se soud zabývatí otázkou vzniku, trvání a zániku nároku na tento poplatek.

(Rozh. ze dne 7. února 1935, Rv III 999/33; důvody viz Úr. sb. 1960.)

Čís. 14152.

Jistota může býti složena i osobou třetí.

Ten, pro koho byla jistota složena, nabývá na ní zástavního práva pro nárok, v jehož prospěch byla jistota složena, ať předmět zástavy náleží komukoliv.

Jest přípustno, by byla složena jistota třetí osobou s výhradou, že jí bude jistota po uvolnění vrácena.

Je-li nesporno, že jistotu složila s touto výhradou třetí osoba, lze jejímu návrhu na vydání jistoty vyhověti, aniž je potřebí odkázati ji s jejím nárokem na pořad práva.

(Rozh. ze dne 8. února 1935, R I 1463/34.)

P r v ý s o u d vydal dr. H-ovi k jeho návrhu jistotu 1.000 Kč, složenou podle § 44/2 ex. ř. dlužníkem Františkem M-em v exekuční věci, poněvadž důvod, proč jistota byla složena, pominul a jistotu složil za povinného Františka M-a ve skutečnosti dr. H. vyhradiv si při jejím složení, že mu (dr. H-ovi) bude po uvolnění vrácena. Jistotu vydal okr. soud v L. dr. H-ovi, ačkoliv zatím byla touž vymáhající věřitelkou v jiné exekuční věci zabavena a jí přikázána k vybrání. **R e k u r s n í s o u d** k rekursu vymáhající věřitelky změnil usnesení prvního soudu a návrh dr. H-a na vydání jistoty zamítl mimo jiné z těchto důvodů: Jak vychází z exekučních spisů najevo, má proti zástavnímu právu vymáhající strany na složené jistotě k ní podle svého tvrzení dr. H. vlastnické právo. Byl-li dr. H. názoru, že vedení exekuce odporuje jeho vlastním právům, měl žalovati podle § 37 ex. ř. Odporuje tomuto ustanovení zákona, poukázal-li první soud zabavenou jistotu udánlivému vlastníku a nikoliv zástavnímu věřiteli. Jistota se má vydati zástavnímu věřiteli, mimo případ, že by udánlivý vlastník podal vylučovací žalobu s návrhem na odklad skutečného přikázání a pak sporem dokáže své vlastnické nároky.

N e j v y š š í s o u d změnil usnesení rekursního soudu a obnovil usnesení prvního soudu.